

januari 12, 2023 Kees Thies

Is ‘woonplicht’ wethouder nog van deze tijd?

Ergens wethouder worden maar daar niet gaan wonen. Ooit was dat ondenkbaar, maar vandaag de dag woont ongeveer één op de acht wethouders (dat zijn er ongeveer 180 in dit land) niet in de gemeente waar hij of zij werkzaam is. Is dat nou écht zo'n ramp of maken we die ‘woonverplichting’ belangrijker dan ‘ie is?

Aanleiding tot deze vraag is de verontwaardiging van het Papendrechtse raadslid Ruud Lammers (Onafhankelijk Papendrecht) over het feit dat de in juni aangetreden wethouder Jan Dirk van den Borg niet voornemens is om in Papendrecht te gaan wonen. Is die verontwaardiging terecht? Tja... wettelijk gezien is het nog altijd verplicht dat een wethouder woont of komt wonen in de gemeente waar hij/zij ‘bestuurt.’ Een gemeenteraad kan daar echter een uitzondering op maken door hier jaarlijks een ontheffing voor te verlenen. En eerlijk is eerlijk... de praktijk heeft inmiddels uitgewezen dat veel forenzende wethouders prima functioneren. Kortom, je kunt het ook gewoon zakelijk benaderen; waarom zou je zo iemand dan per definitie verplichten om te verkassen? Een wethoudersfunctie is immers toch ook een enigszins ‘wankele’ functie met – dat is nu eenmaal inherent aan politiek – niet per definitie de állergrootste baanzekerheid. Aan de andere kant kun je stellen dat het voor een bestuurder goed is om ‘feeling’ te hebben met de gemeente waar ‘ie actief is. Daarnaast kost het een gemeente (en dus de belastingbetaler) ook extra geld om de reiskosten van een forenzende wethouder te betalen. In het geval van Van den Borg speelt er, wat mij betreft, nog wel een ander dingetje: op de website van de Nederlandse Vereniging voor Raadsleden legt hij (toen nog als raadslid namens het CDA in Apeldoorn) de nadruk op ‘voeten in de klei hebben.’ Hij stelt in dat interview dat het goed is om als bestuurder te wonen in een gemeente... juist om te weten wat daar speelt. Die uitspraak komt nu wél wat hypocriet over.